

Men jeg vil godt anholde påstanden om, at der på finansloven 1994, 1995 og 1996, som denne regering har haft ansvar for, er sket nedskæringer i Arbejdstilsynets bevillinger.

Det andet, jeg godt ville sige, var, at jeg faktisk gav tilsagn i min besvarelse på det spørgsmål om at kigge på strafferammer. Også her har vi jo et fornemt afsæt i vores finanslovforståelse med SF og tilslutning også fra Enhedslisten. Så det gav jeg faktisk.

Jeg mener, det er vigtigt, at hvis man svigter sit arbejdsgiveransvar, måske oven i købet med økonomisk gevinst for øje, skal det ikke gå stille af, og det skal ikke være billigt. Så det tilsagn skal i hvert fald stå meget klart også her fra talerstolen.

Det tredje og sidste, jeg vil sige, er, at jeg gav faktisk også et tilsagn om at kigge på de erhvervsbetingede sygdomme på den måde, at det er klart, at det er utilfredsstillende, at der er så stor en forskel mellem de anmeldte skader, som knytter sig til arbejdsbetingede lidelser, og så den anerkendelse, der ligger af, at det nu også har noget med ens arbejde at gøre.

Det er også et tema, et område, der skal tages fat på, for det er klart, at det er utilfredsstillende.

Så hermed en lille korrigerings og to tilsagn.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

I den socialdemokratiske gruppe er vi også enige i den diskussion og de bemærkninger, som fru Jette Gottlieb kom med, for så vidt angår strafferammerne, og vi har hørt arbejdsministeren kvittere for det.

Nu vil jeg da gerne bare for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der faktisk også findes bøder i størrelsesordenen 100.000, 200.000, 250.000 og 300.000 kr. og ikke bare 15.000-25.000 kr., som fru Jette Gottlieb sagde her fra talerstolen. Så kan man diskutere, om det er nok.

Men det, der egentlig bragte mig herop, var, at når man har lyttet til Enhedslistens ordførertale, kan man sige, at der jo var en række konstateringer og en række bud fra Enhedslistens side på, hvordan og hvorledes tingene skulle være.

Og der er én ting, som jeg egentlig savner lidt i denne ordførertale, og det er spørgsmålet om den rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller. Mit spørgsmål er: Har man i Enhedslisten en opfattelse af, at det hjælper alt sammen, hvis vi bare laver regler og regler og regler her, uden at vi har nogle medspillere med?

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne takke for de to tilsagn, som arbejdsministeren gav mig. Jeg hørte godt et tilsagn om at arbejde med strafferammerne. Det, jeg spurgte om, var direkte et lovudspil på området, og det fik jeg så også tilsagn om. Det er jeg glad for.

Med hensyn til Arbejdstilsynet vil jeg nu nok sige, at det, jeg snakkede om, var Arbejdstilsynets mulighed for at føre tilsyn og kontrol, som er blevet forringet igennem en årrække. Det var derfor, det var nødvendigt med den udvidelse af Arbejdstilsynet, som blev til i forståelse med SF og Enhedslisten. Men jeg vil da gøre opmærksom på, at regeringen stemte imod det selv samme forslag på forrige års finanslov, hvor det også blev fremsat af Enhedslisten. Så jeg mener, det er korrekt at sige, at Arbejdstilsynets tilsynsmuligheder har været svækket igennem en årrække, og at vi nu er ved at vende den bølge. Og det er fint.

Så vil jeg til hr. Poul Erik Dyrland sige, at jeg faktisk var inde på arbejdsmarkedets parter rolle, og jeg sagde også, at jeg mener, at arbejdsmiljøet bedst tjenes ved, at parterne er enige ude på arbejdspladserne og udfører de ting, der skal gøres.

Men man må ikke se bort fra, at hvis arbejdsmiljø bliver et forhandlingsspørgsmål, ved vi også, at de svage parter bøjer af. Så ved vi, at arbejdsmiljøet bliver sorteper i en dialog, hvor den stærke part sætter betingelserne. Det er derfor, jeg er bekymret for entydigt at hæfte alt arbejdsmiljøarbejde op på arbejdsmarkedets parters samspil. Det kan man ikke forlade sig på. Parterne er ikke lige stillede i den debat.

Det kommer vi nok nærmere ind på.

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg er helt enig i den sidste bemærkning, fru Jette Gottlieb kom med her: Vi kan ikke hæfte alt op på parterne.

Men når det så er sagt, vil jeg også gerne tillade mig at konstatere, at et dødsfald, som skyldes en arbejdsulykke, er et dødsfald for meget, og et dødsfald, der skyldes sygdom som følge af arbejdet, efter vores opfattelse også er et dødsfald for meget. Dermed mener jeg faktisk at have kvitteret for den forespørgsel, som Enhedslisten her rejser.

I den socialdemokratiske gruppe er vi af den opfattelse, at dødsfald i forbindelse med erhvervs-mæssig udøvelse kan reduceres væsentligt, netop hvis man tager ordentligt og